

ikke Andet end anbefale Folkethinget at forsøge paa, om ikke denne Fremgangsmaade kunde føre Sagen videre, end vi hidtil ere komne ved vore totale Revisioner. — Hvad angaar selv det foreliggende Lovforslag, angav den ærede Finanzminister ved Forelæggelsen, at Viemedet dermed var at imødekomme de Ansøuelser, der gaa ud paa, at man ved en Formindfælsse eller Eftergivelse af Tolden paa forskjellige Livsformødenheder skulde bidrage til at lette de mindre velstaaende Klassers Kaar og at forbedre Arbejderstandens Stilling. Den ærede Minister tilspøede, at han ikke troede, at man ad denne Vej vilde opnaa noget Tilfredsstillende, og jeg er i dette Punkt ganske enig med den høitærede Minister. Det ligger mig saa varmt paa Sinde som Nogen ogsaa ved Toldrevisionen at bidrage, hvad man formaar, til at lette Trykket paa de ubemidlede Klasser og til at bewirke en Forbedring i Arbejderklassens Kaar; men det er min Overbevisning, at man for at kunne naae dette Maal maa foretage Revisionen paa en anden Maade og efter andre Grundfætninger, end der er foresøgt i dette Lovforslag. Jeg ser aldeles bort fra den Række af Forhøielser, her er foreslaaet; jeg tænker her paa den Række af Nedsættelser og Eftergivelses, som er bragt i Forslag i væsentlig Overensstemmelse med de Ansøuelser, der ere herskende i dette Thing, og jeg tør maasse tilføie ogsaa udenfor dette Thing, thi jeg tror, at det i de senere Aar har været en temmelig almindelig Ansøuelse ikke blot her, men ogsaa udenfor Thinget, at man ad denne Vej vilde kunne bidrage ikke saa Lidt til at forbedre de ringere Klassers Kaar. Da jeg nu har en anden Mening, skal jeg tillade mig saa kort som muligt at begrunde denne Mening. Jeg tror, at Grunden til, at denne Ansøuelse er kommen frem og har vundet saameget Terrain, tilbøds maa søges dert, at man har set bort fra nogle af de Momenter, som her spille en ikke uoesentlig Rolle. Hvad der meget har bidraget til denne Ansøuelse, er utvivlsomt den Udvikling, der i andre Lande, særlig i England, er foregaaet paa Toldens Omraade. Man har set, hvorledes successive Nedsættelser paa Tolden der have havt meget betydelige Virkninger og have ført til en overordentlig udvidet Forbrug af de Gjenstande, hvorpaa Tolden nedsættes; men hvad jeg tror, man noget mindre har lagt Mærke til, er, at Tolden i disse Lande og paa disse Artikler havde en Høide, som vi aldeles ikke kjende til, og at den derfor paa den ene Side virkede ganske anderledes trykkende end vore Toldsatser, medens den paa den anden Side gav Plads for langt betydeligere og derfor virksommere Nedsættelser end vore. Jeg skal tillade mig i saa Henseende at henvise til nogle af de Exempler, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Friederiksen) igaar anførte, og som jeg tror allerede indeholdt Antydninger af, at det var meget betydelige Toldsatser og Toldnedsættelser, hvorom der

var Tale. Jeg skal tillade mig at føie et Par enkelte Exempler til. Da Hutchinson i 1825 foretog den omfattende Toldrevision, var Tolden paa heglet Hør omtrent 92 Dre pr. dansk Pund, og for uheglet Hør omtrent 40 Dre; den blev sat ned til omtrent 8 Dre pr. Pund. En saa betydelig Nedsættelse maatte selvfølgelig have en betydelig Virkning. Tolden paa fremmed Kaffe var i 1840 omtrent 1 Krone pr. Pund, medens den for Kolonialkaffe var omtrent 45 Dre pr. Pund. Tolden paa fremmede Sukker var i 1845 omtrent 56 Dre pr. Pund, og blev nedsat til 20 Dre. Tolden paa disse Artikler var med andre Ord omtrent ligesaa høi som Varernes Værdi uden Tolden, og under saadanne Omstændigheder kan der være Tale om en meget betydelig Nedsættelse af Tolden, en Nedsættelse, der ikke blot er betydelig i Forhold til Tolden, men som ogsaa øver en meget betydelig Indflydelse paa Varernes samlede Pris. Under saadanne Omstændigheder kan der selvfølgelig være Tale om en Nedsættelse paa disse Artikler, som kan øve betydelig Virkning, og som i ikke ringe Omfang kommer de ubemidlede Klasser til Hjælp. Der er et andet Moment, som jeg tror, man heller ikke tilstrækkeligt har taget i Betragtning, og det er den Rolle, som Mellemhandlere og især Detailhandlere spille med Hensyn til disse Forbrugsgegenstande. Dersom Forbrugerne kjøbte disse Varer en gros i store Kvantiteter, kunde man gjøre Regning paa, at Toldnedsættelsen kom dem tilgode; men da de kjøbe dem hos Mellemhandlere, for en stor Del i smaa Kvantiteter, er det meget tvivlsomt, hvor stor en Del af Nedsættelserne der kommer Forbrugerne tilgode og hvor stor en Del der tilfalder Detailhandlerne. Jeg skal særlig gjøre opmærksom paa, at, naar man, som her er Tilfældet, foreslaar Tolden paa Kaffe nedsat med 6 Dre pr. Pund, vil det i Pragis have til Følge, at Prisen pr. $\frac{1}{4}$ Pund kun kan nedsættes med 1 Dre; saaledes, at der kun bliver en Nedsættelse af 4 Dre pr. Pund for den, som kjøber i fjerdingpundvis, medens Statskassen giver Afkald paa 6 Dre. Jeg anser det allerede af denne Grund for tvivlsomt, om hele det Beløb, hvormed Kaffe-tolden foreslaas nedsat til Lab for Statskassen, virkelig ogsaa i sit fulde Omfang vil komme Forbrugerne til Gode. Jeg tror i det Hele taget, at man er for tilbøielig til at tillægge Konkurrencens Indvirkning for stor Betydning paa Detailhandelens Omraade. De fleste Detailhandlere have mer eller mindre lokale Monopoler; i alt Fald ville meget hyppigt mindre Prisforskjelligheder undgaa Betragtningen og ikke spille nogen virkelig Rolle. Dertil kommer en anden Omstændighed med Hensyn til Detailhandelen og Konkurrencens Virkning derpaa. Den store Forøgelse af Detailhandelen, der har fundet Sted i den senere Tid, har vistnok ikke virket til at forøge Konkurrencens Indflydelse, thi den har gjort det nødvendigt for En-